

**Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE**

14 ianuarie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Ionesii Iurii împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 14 mai 2014, în cauza penală privind-1 pe

Ionesii Iurii Anatolii, născut la 02 octombrie 1969, originar din s. Putinești, r-ul Florești, domiciliat în s. Tudora, r-ul Ștefan Vodă;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 26.12.2013- 21.03.2014 (prima instanță)
2. 14.04.2014- 14.05.2014 (instanța de apel)
3. 19.11.2014- 14.01.2015 (instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 21 martie 2014, Ionesii Iurii a fost condamnat:

- în baza art. 187 alin. (2) Cod penal la 5 ani închisoare, fără amendă;

- în baza art. 192 alin. (1) Cod penal la 1 an 6 luni închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 6 ani 6 luni închisoare, fără amendă.

Conform art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Ștefan Vodă din 18 februarie 2014, ca urmare a neexecutării sentinței Judecătoriei Ștefan Vodă din 21 noiembrie 2012, fiindu-i numită pedeapsa definitivă de 6 ani 6 luni 38 zile închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis, fără amendă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Ionesii Iurii la 05 noiembrie 2013, în jurul orelor 12:30, aflându-se în salonul microbusului de model "Mercedes Sprinter" cu n/î CKC 444, care circulă pe ruta nr. 4 din or. Căușeni, în timpul deplasării pe str. M. Eminescu, urmînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, pe ascuns a încercat să sustragă din geanta cet. Țaran Ana portmoneul cu bani în numerar în suma totală de 1460 lei, însă fiind surprins de către proprietară a fugit, sărind din microbus.

2.1. Tot el, Ionesii Iurii, continuându-și acțiunile criminale, la 05 noiembrie 2013, în jurul orelor 13:00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în magazinul de birotică din or. Căușeni, situat pe str. M. Eminescu, a sustras din geanta cet. Dundari Nina portmoneul cu bani în sumă de 2917 lei, prin ce i-a cauzat acesteia o daună materială considerabilă. Fiind descoperit de

victima, Ionesii Iurii, n-a renunțat la acțiunile sale și ignorând faptul urmării de către victimă și soțul acesteia, și-a prelungit acțiunile cu scopul reținerii banilor sustrași.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Ionesii Iurii, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile sale să fie reîncadrate de la art. 187 alin. (2) Cod penal la art. 192 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) Cod penal, iar sentința de condamnare este bazată pe presupuneri, precum și faptul că este unica persoana aptă de muncă în familie, are la întreținere mamă în etate și frate invalid. De asemenea a remarcat, că procurorul a aplicat presiune psihică și morală asupra părții vătămate Țaran Ana, deoarece pe parcursul ședințelor petrecute în prima instanță, ultima era de acord să împace cu dînsul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 14 mai 2014 a fost respins apelul declarat, ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate.

În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că instanța de fond prin cumulul probelor administrate corect a constatat că prin acțiunile sale Ionesii Iurii a comis infracțiunile prevăzute la art. 187 alin. (2), art. 192 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Ionesii Iurii, prin care, fără a se invoca vreun temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile sale să fie reîncadrate de la art. 187 alin. (2) Cod penal la art. 192 alin. (1) Cod penal, invocînd că acțiunilor sale li s-a dat o încadrare juridică greșită, întrucît nu a avut intenția de a sustrage careva bunuri de la partea vătămată Dundari Nina, fapt confirmat și de către martorul Stefanco S. Concomitent, recurentul a solicitat stabilirea unei pedepse mai blînde, ținîndu-se cont de faptul că este unicul întreținător al familiei, deoarece mama sa are o vîrstă înaintată iar fratele său este invalid și au nevoie de ajutorul său.

5.1. Pe cauză este depusă referință de către procuror, care consideră necesară dispunerea inadmisibilității recursului declarat din motiv că în conținutul acestuia nu este indicat nici un temei prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală.

6. Verificînd argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului ordinar declarat de către inculpatul Ionesii Iurii, deși nu este indicat nici un temei prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală, se deduc pct. 10), 12) al acestui articol, și anume că nu a fost corect individualizată pedeapsa aplicată și că faptei săvîrșite i s-a dat o încadrarea juridică greșită - temeiuri care nu și-au găsit confirmarea în speța dată.

De asemenea, Colegiul reține că în recursul declarat este criticată aprecierea de către instanțele de judecată a probelor administrate pe caz, însă argumentul

invocat nu este prevăzut de lege ca temei pentru a judeca cauza în ordine de recurs.

Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar dezacordul unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpatului Ionesii Iurii privind săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 192 alin. (1), art. 187 alin. (2) Cod penal, să fie întemeiată și legală. Totodată, instanța de recurs ordinar menționează că inculpatul Ionesii Iurii consideră că acțiunilor sale li s-au dat o încadrarea juridică greșită pe episodul de sustragere de la partea vătămată Dundari Nina în baza art. 187 alin. (2) Cod penal, urmînd corect a fi încadrate în baza art. 192 alin. (1) Cod penal.

În acest sens, Colegiul penal enunță că inculpatul Ionesii Iurii, fiind interogat în instanța de apel referitor la episodul de sustragere de la partea vătămată Dundari N. a declarat că „...la 05 noiembrie 2013, în jurul orelor 13.00 a intrat într-un magazinul din centrul or. Căușeni. La o doamnă în geantă se vedea un portmoneu, pe care el l-a scos cu scopul de a-l fura. După aceasta s-a urcat în construcția de alături nefinisată, la etajul trei ca să scoată banii din portmoneul, dar a auzit că, cineva se ridică în urma lui și a ascuns banii, iar portmoneul l-a aruncat. Niște persoane au strigat la el să oprească, dar el a fugit. Ultimii l-au ajuns și l-au bătut, banii i-a restituit părții vătămate. Recunoaște că a sustras banii, dar invocă că, a comis furtul pe ascuns, adică nu l-a văzut nici pătimită și nici alte persoane, deoarece în magazin nu era nimeni, admite că posibil l-a văzut vânzătoarea” (f.d. 191). Aceste declarații sunt confirmate și prin procesul verbal de consemnare a plîngerii verbale din 05.11.2013 (f.d.6), declarațiile părții vătămate Dundari Nina (f.d.192), ale martorilor Dundari Dumitru (f.d.195), Stefanco Stanislav (f.d. 196), Mereuță Eugenia (f.d. 197), Coipan Angela (f.d. 198), din care rezultă că după ce Ionesii Iurii a sustras portmoneul din geanta părții vătămate Dundari Nina, ultima imediat a descoperit faptul sustragerii acestuia, a strigat în urma acestuia, soțul victimei și alte persoane au alergat în urma inculpatului pentru a-i curma acțiunile, iar inculpatul, fiind conștient, că este descoperit și urmărit a ignorat faptul, prelungindu-și acțiunile cu scopul reținerii banilor sustrași, banii i-a ascuns la etajul 3 al clădirii.

În același context, Colegiul penal consideră necesar de invocat și doctrina penală națională, care stipulează că infracțiunea de pungășie este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul începerii săvârșirii acțiunii de

sustragere (introducerea mâinii în buzunar, tăierea poșetei cu lama, manipularea lacătului de la servietă etc.), chiar dacă făptuitorul nu a obținut posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile victimei la propria sa dorință. Așadar, sustragerea fapt tentat reprezintă condiția necesară și suficientă pentru întregirea faptei prejudiciabile în contextul pungășiei. Astfel, pentru a ne afla în prezența pungășiei fapt consumat este necesară și suficientă comiterea tentativei de sustragere.

Singurul mod posibil de săvârșire a faptei de pungășie este modul ascuns. Astfel, în cazul acțiunii deschise, săvârșite în scopul sustragerii bunurilor altei persoane din buzunare, genți sau din alte obiecte prezente la persoană, fapta trebuie calificată ca jaf, conform art. 187 Cod penal.

Sustragerea averii se consideră efectuată în mod deschis în cazul în care acțiunile începute ca un furt, dar care nu au fost duse pînă la capăt din cauza că, au fost descoperi de către victimă sau alte persoane, dar neținându-se cont de aceasta, au fost prelungite către infractor cu scopul însușirii averii sau reținerii ei.

Infrațiunea de jaf este o infrațiune materială și se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria voință.

Totodată, la analiza încadrării juridice a acțiunilor inculpatului pe episodul privind învinuirea de comitere a infrațiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) Cod penal, Colegiul penal reține corectitudinea invocării de către instanțele de fond și de apel a structurii laturii obiective a infrațiunii de jaf comise, și anume: fapta prejudiciabilă care constă în acțiune de luare ilegală și gratuită, urmărirea inculpatului Ionesii Iurii, urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv, legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, modul deschis al sustragerii bunurilor.

Astfel, Colegiul penal concluzionează că instanța de apel, reieșind din prevederile legale, întemeiat a menținut sentința primei instanțe, dînd o apreciere corectă probelor legal administrate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată și expuse în decizia sa, care analizate în ansamblu demonstrează cu certitudine încadrarea justă a faptei inculpatului Ionesii Iurii pe episodul de sustragere de la partea vătămată Dundari N. în baza art. 187 alin. (2) Cod penal.

Neîntemeiat, instanța de recurs consideră și argumentul recurentului referitor la asprimea pedepsei stabilite, din motiv că la aplicarea pedepsei pentru infrațiunile comise de către inculpatul Ionesii Iurii, prin sentința instanței de fond, menținută prin decizia instanței de apel, s-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 34, 61, 72, 75, 77, 82 Cod penal, ținîndu-se cont de lipsa circumstanțelor atenuante și prezența celor agravante, și anume, comiterea anterioară a unor infrațiuni similare, inculpatul sistematic practica activități ilegale, fiind bănuit de comiterea unei pungășii chiar în timpul aflării sub arest la domiciliu, prezența recidivei simple, gravitatea infrațiunilor săvârșite, una din care face parte din categoria celor grave, astfel fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă.

În baza celor constatate, Colegiul penal conchide că, instanța de apel a adoptat o hotărîre legală și întemeiată, astfel se impune soluția inadmisibilității

recursului ordinar declarat de către inculpatul Ionesii Iurii, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Ionesii Iurii împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 14 mai 2014, în cauza penală privindu-1 pe **Ionesii Iurii Anatolii**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 29 ianuarie 2015.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin